

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 454.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

uatore[m] sonat. Siquidem, eorum, qui peccauerunt, salutis causa huiusmodi administratione perfungat.

Timotheo Lectori. 454.

Genes. 9. Non falsa dūtaxat accusatio, ὁ vas Dei, verū[m] etiam verissima, si aduersus patrem solum fiat, parricidio exitium parturit, velut Chamo accusatio Noë. A qua cū[m] Sem & Iapheth, & tu item illorum propugnator & cohæres, pueros atque immunes vos præbueritis, contractamque ex temulentia labem ac fœditatem contexeritis, vnam & eandem benedictionem meritò consequemini.

Symmacho. 455.

Quæ & rarò atque agrè comparantur, vt ingentis pretij, & cum difficultate conferuantur, vt insidiis obnoxia, & eundem, quem vilia, exiguèque pretij, vsum habent, hæc nō modò à Christianorum opibus & possessione, verū[m] etiam ab oculis atque affectu remota esse conuenit: vt quæ & conferendis in pauperes beneficiis labem afferant, & iis, à quibus possidentur, salutem inuideant.

Palladio Diacono. 456.

Galat. 5. Comeffatio, vir amice, est tibiæ cantus cum largiore vino ad voluptatem & libidinem extimulans, ac conuiuium in fœdū & obscœnum theatrum mutans, atque per cymbala quædam & instrumenta ad fraudem accommodata conuiuias mulcens ac deliniens. Quam eos, qui ipsa vtuntur, à cælesti regno exclusuram esse, literis sacris proditū est, quemadmodū ipse nosti.

Eidem. 457.

Psal. 150. Si Musicæ illius, de qua Scriptura loquitur, explanationem quæris, ad hunc modum intellige. Laudate Dominum in sono tubæ: hoc est in memoria resurrectionis, quæ tuba fiet, vt Scriptura testatur. Laudate eum in psalterio & cithara:

ἑπὶ σωτηρία γὰρ τῆς ἀμαρτάντων τῶν οἰκονομίας ἐκείνην ποιήσομεθ.

Τιμωθῆω ἀναγνώστη. υἱδ.

Οὐ ψευδὴς μόνη κερήρυξία, ὡ σκευὸς θεοῦ, ἀλλὰ καὶ καμυδὴ ἀληθὴς, εἰ χεῖ πατρὸς γένοιτο μόνον, ὄλεθρον τῷ πατραλοία ὠδίνει, ὡς τῷ Χαμ, ἢ τῷ Νῶε, ἢς καθαρεύσαντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ, καὶ σὺ ὁ ἐκείνων συναγωνιστὴς καὶ συγκληρονόμος, καὶ τῶν ἐκ μέθης σκεπάσαντες παροινίαν, μᾶς καὶ ὁμοίως ἀξιοθῆσεσθαι εὐλογίας εἰκότως.

Συμμάχω. υἱε.

Οσα καὶ κτᾶται σπανίως, ὡς πολύπημα, καὶ τηρεῖται δυσκόλως, ὡς ἑπιβουλα, καὶ τῶν αὐτῶν ἔχει χεῖριστι τοῖς εὐπέσι καὶ εὐνοῖς, ταῦτα Χριστιανῶν ἐκτίσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄφειας ἡλλοτριῶν παρεσθίει οἷα ταῖς μὲν εἰς τὴν πείνας λυμηνόμην εὐποιίας τοῖς δὲ κεκτημένοις βασιλείαν τῆς σωτηρίας.

Παλλαδίω Διόκων. υἱε.

Κῶμος ὅστιν, ὡ φιλότης, μεθυτικὸς αἰλὸς, ἐγγρηνίζοντος οἴνου, ἐρεθίζων τῶν ἡδυσπάθειαν, καὶ γέατρον ἀρχιμον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοισι ποῖ καὶ ὄργάνοις ἀπάτης κερᾶθελγων τὴν δαιτυμόνας, ὡς ἐξωστήσθαι τῆς βασιλείας τῆς χρωμύνης αὐτῶ γέγραπται, ὡς ἑπίστασαι.

Τῷ αὐτῷ. υἱε.

Εἰ τῆς γραφικῆς ζητῆς μουσικῆς Διόδορον, ἔτω νοητέον, ἀνείτε τὸν κύριον ἐν ἡχοῦ σάλπιγγος, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀναστάσεως, σάλπιγγι γεμισσομένης, ὡς γέγραπται ἀνείτε αὐτῶ ἐν ψαλτῆρι καὶ κίθαρα, τῇ γλώσσει ἡμῶν.